

dražby dané jako jediné vkladbě. Proto netřeba se obíratí otázkou, zda by okolnost stěžovatelkou tvrzená měla pro věc význam i v tom případě, když v pořadí knihovním ony přednostní pohledávky vůbec úkoje ani dosíci nemohly, ježto toto pořadí jest zadnější než pořadí stěžovatelce příslušející.

Čís. 6282.

Jakmile byla skončena likvidace veřejné obchodní společnosti a došlo k výmazu firmy z rejstříku, zanikla veřejná obchodní společnost konečně. Nestalo-li se co do případných, nově se vyskytнувších pohledávek opatření mezi společníky již za likvidace, mohou jako žalobci přijíti v úvahu již jen bývalí společníci po případě jejich právní nástupci. Žalovala-li veřejná obchodní společnost již neexistující, nemůže vstoupiti do sporu třetí osoba, byť i to byl bývalý veřejný společník. Řízení jest nenapravitelně zmatečným. Útraty úspěšného dovolacího rekursu odpůrcova nelze tu přisouditi ani proti neexistující již společnosti ani proti veřejnému společníku, o jehož vstup do sporu se jednalo.

(Rozh. ze dne 15. září 1926, R II 293/26.)

Ve sporu firmy František F. a spol. v likvidaci proti Samueli L-ovi nepřipustil s o u d p r v é s t o l i c e vstup Františka F-a, bývalého společníka žalující firmy, do sporu a prohlásil dosavadní řízení za zmatečné. R e k u r s n í s o u d napadené usnesení zrušil a uložil prvnímu soudu, by dále ve věci jednal. D ů v o d y: Žalující strana firma František F. a spol., tedy veřejná obchodní společnost, i když po provedené likvidaci byla vymazána z obchodního rejstříku, tím ještě naprosto nezanikla a nepozbyla tudíž procesní způsobilosti, byť i nebyla právnickou osobou. Vždyť není vyloučeno, že se i po provedené likvidaci dodatečně vyskytne jmění do likvidace nepojaté. Nelzeť tvrditi, že by uplatňování těchto nároků bylo vyloučeno jediné z té příčiny, že společnost byla vymazána z obchodního rejstříku. Proto nelze přisvědčiti názoru prvního soudu, že žalující firma po výmazu z obchodního rejstříku, nejsouc samostatným podmětem práv, nemá procesní způsobilosti. Nelze tu tedy mluvit o nenapravitelném nedostatku procesní způsobilosti, který by dle §§ 6 a 7 c. ř. s. měl v zápětí zmatečnost řízení. Co se pak týče vstupu do sporu Františka F-a, býv. veřejného společníka firmy F. a spol., šlo by vlastně jen o subjektivní změnu žaloby, která není zásadně vyloučena, zejména, zjistí-li se, že František F. byl veřejným společníkem žalující firmy. Než o této změně po zahájení sporu nelze rozhodnouti na základě návrhu jedné strany, když k ústnímu jednání dosud nedošlo a též druhá strana o něm se nevyjádřila předepsaným způsobem.

N e j v y š š í s o u d k dovolacímu rekursu žalovaného obnovil usnesení prvního soudu a zamítl návrh dovolacího rekurenta na náhradu útrat.

D ů v o d y:

Žaloba byla podána firmou František F. a spol. v likvidaci. Žalovaný namítl v žalobní odpovědi, že se žalobkyni nedostává procesní způ-

sobilosti, poněvadž v době podání žaloby, t. j. dne 31. března 1926, již pozbyla právní jsoucnosti, byvši dne 20. února 1926 následkem ukončení likvidace vymazána z obchodního rejstříku. Posléz uvedenou okolnost zjistil také procesní soud nahlédnutím v obchodní rejstřík a vyzval usnesením ze dne 7. května 1926 žalobkyni, by do osmi dnů vykazala svou procesní způsobilost. Na to žalobkyně podáním ze dne 28. května 1926 oznámila, že likvidatoři před výmazem firmy ujednali, že pohledávky firmy, dosud nesplacené, může vymáhati dosavadní veřejný společník František F. buď vlastním jménem samostatně, nebo jménem likvidační firmy; že proto František F., by nedostatek procesní způsobilosti byl zhojen, vstupuje do sporu jako žalobce na místo firmy František F. a spol. a že s veškerými za žalující firmu dosud podniknutými procesními kroky souhlasí a je bře za své. Jde tedy o dvě otázky, jednak, zda veřejná společnost po výmazu z obchodního rejstříku následkem ukončení likvidace zanikla a tím pozbyla procesní způsobilosti, jednak zda v tomto případě mohou vstoupiti do sporu zahájeného touto již zrušenou společností její bývalí společníci, pokud se týče některý z nich. V obou otázkách se nižší soudy rozcházejí. Kdežto procesní soud se vyslovuje pro úplný zánik společnosti a nepřipustnost vstupu společníka do sporu, má rekursní soud za to, že po výmazu z obchodního rejstříku po provedené likvidaci veřejná společnost ještě naprosto nezanikla a tudíž procesní způsobilosti nepozbyla a že by ani proti vstupu veřejného společníka Františka F. do sporu nebylo zásadních námitek. Přisvědčiti jest názoru soudu procesního. Likvidace společnosti jest kupecké, zákonem upravené zakončení společenského obchodu a zahrnuje v sobě veškerá jednání, jichž účelem jest zpeněžení majetku, zaplacení společenských dluhů a konečné rozdělení čistého zbytku mezi společníky (čl. 133 a 137 obch. zák.). Společnost se tedy v tomto období, pokud z povahy likvidace neplyne nic jiného, uznává ještě za trvající (čl. 144 obch. zák.). Jakmile však likvidace byla skončena, čímž došlo také k vypořádání mezi společníky, a podnik zastavil svou činnost, dojde k výmazu firmy. Tím zaniká veřejná společnost konečně, poněvadž se nedostává podmínek čl. 85 obch. zák. (srov. čl. 110 obch. zák.). Co do případných, nově se vyskytнувších pohledávek společnosti mělo se státi opatření mezi společníky již za likvidace. Nestalo-li se tak, mohli by jako žalobci přijíti v úvahu již jen bývalí společníci jako nositelé práv a závazků zaniklé společnosti, po případě jejich právní nástupci. Žalovala tedy v tomto případě veřejná společnost již neexistující, nebylo tu tedy vlastně vůbec žalobce a nemůže býti ani řeči o vstupu třetí osoby, byť i to byl bývalý společník, do sporu, který pro nedostatek jedné ze sporných stran s právní účinností nemohl býti ani zahájen, takže řízení jest nenapravitelně zmatečným (§ 6 a 7 c. ř. s.). Z téhož důvodu nemohly býti přisouzeny útraty dovolacího rekursu ani proti neexistujícímu žalobci, ani proti Františku F-ovi a bude stěžovateli zůstaveno, aby se jich domáhal přímo na tom, kdo zmatečné řízení vyvolal (§ 1295 obč. zák.).